

Debreceni Ítéltábla
mint harmadfokú bíróság
Bhar.II.146/2022/6. szám

A Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2022. június 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A jármű önkényes elvételének büntette és más bűncselekmény miatt ... ellen indult büntetőügyben az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. november 9. napján kihirdetett 2.Bf.97/2021/11. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűnös jármű önkényes elvétele büntetében [Btk. 380. § (1) bekezdés] is.

A bíróság a vádlottat *halmazati büntetésül* 1 (egy) év szabadságvesztésre, 3 (három) év 6 (hat) hónap közúti járművezetéstől eltiltásra, és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság a Mezőkövesdi Járásbíróság 2018. május 2. napján jogerős 1.B.7/2017/17. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 2 (kettő) hónap börtön végrehajtását elrendeli.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a nyilvános tárgyalás megjelölés az irányadó, a folytatólagos megjelölés mellőzendő.

A harmadfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Füzesabonyi Járásbíróság 2021. március 21. napján kihirdetett 2.B.24/2019/36. számú ítéletével a vádlott bűnösségét jármű önkényes elvétele büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 380. § (1) bekezdés] és járművezetés ittas állapotban vétségében [Btk. 236. § (1) bekezdés] mondta ki. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint elrendelte a Mezőkövesdi

Járásbíróság 2018. május 2. napján jogerős 1.B.7/2017/17. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtön végrehajtását.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a jármű önkényes elvételének büntetése tekintetében felmentés, valamint enyhítés iránt jelentett be fellebbezést. Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[3] Az Egri Törvényszék mint másodfokú bíróság, 2021. november 9. napján a Füzesabonyi Járásbíróság 2.B.24/2019/36. számú ítéletét megváltoztatta, és vádlottat az ellene emelt jármű önkényes elvétele büntetnének [Btk. 380.§ (1) bekezdés] vádja alól felmentette. Mellőzte a büntetés halmazati jellegére történő utalást, a büntetést 30 nap elzárásra és 250 napi tétel, egynapi tétel összegét 1 200 forintban megállapítva, 300 000 pénzbüntetésre enyhítette, és rendelkezett – meg nem fizetése esetén – a pénzbüntetés átváltoztatásáról. A Mezőkövesdi Járásbíróság 1.B.7/2017/17. számú ítéletében kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlott és védője tudomásul vette, míg az ügyészség a vádlott terhére, a részfelmentés miatt, bűnösségének jármű önkényes elvétele büntetnében történő megállapítása, büntetése súlyosítása, az elsőfokú ítéletben megállapított büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.63/2022/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokainál fogva fenntartotta és a perorvoslattel támadott ítélet nyilvános ülésen történő elbírálását indítványozta.

Az ügyészi fellebbezést azzal egészítette ki, hogy nem volt törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok eltérő értékelésére, amely a törvényszék téves jogkövetkeztetéséhez vezetett. Ugyanakkor a másodfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenysége is hibás, mert csak a terhelti hozzátartozók ellentmondásos vallomásait értékelte, nem adott számot az érdektelen tanú vádlotti védekezést cáfoló vallomásáról.

[6] Indítványozta vádlott bűnösségének kimondását a Btk. 380. § (1) bekezdése szerinti jármű önkényes elvételének büntetnében is, vele szemben börtönbüntetés kiszabását és közügyektől eltiltás alkalmazását, a Mezőkövesdi Járásbíróság ítéletében kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezését.

[7] A védő a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, a jármű önkényes elvétele büntetnének vádja alóli másodfokú felmentést indokoltnak tartotta. Írásbeli észrevételében kifejtette, hogy a megalapozatlanság kiküszöbölése törvényszerű volt a törvényszék részéről, felülmérlegelése az általános tilalom alóli kivételt jelentette a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján.

[8] Az ítéltábla a másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezéseket a Be. 620. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen bírálta el.

[9] A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezését fenntartotta, míg a védő a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[10] A felülbírálat során az ítéltábla mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az előterjesztett másodfellebbezés joghatályos-e, vagyis alkalmas-e a harmadfokú eljárás megindítására.

[11] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. A másodfellebbezés törvényi előfeltétele a Be. 615. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-c) pontja szerint a bűnösség kérdésében való eltérés az első- és másodfokú ítélet között.

[12] Jelen ügyben a másodfellebbezésnek a Be. 615. § (2) bekezdés b) pontjában írt feltétele teljesült, ugyanis a másodfokú bíróság a vádlottat felmentette a jármű önkényes elvételének büntetnének vádjától [Btk. 380. § (1) bekezdés], amely bűncselekményben őt az első fokon eljáró bíróság bűnösnek mondta ki.

[13] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja értelmében az ellentétes döntéssel összefüggő másodfokú ítéleti részt, valamint a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján az első- és a másodfokú bíróság eljárását vizsgálta felül.

[14] A harmadfokú felülbírálat a Be. 618. § (4) bekezdésében írt rendelkezésnek megfelelően nem terjedt ki az elsőfokon hozott ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége alapját képező ítéleti tényállás megalapozottságára, mivel ebben a körben fellebbezés bejelentésére nem került sor.

[15] Az ítéltábla ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat. Nem észlelt a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek a 625. § (2) bekezdésének a) pontjában előírt hatályon kívül helyezését indokolná. Vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés [Be. 618. § (1) bekezdés b) pont], azonban ilyet sem tapasztalt.

[16] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a járásbíróság a Be. 163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdésében írt tényálláshoz kötöttség elvéből eredően a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[17] Az iratok tartalma alapján mindössze a vádlott előéletére vonatkozó adatok (elsőfokú ítélet [4] és [5] bekezdése) a Be. 619. § (3) bekezdése alapján pontosítandók az alábbiak szerint.

- a Mezőkövesdi Járásbíróság 1.B.7/2017/17. számú ítélete 2018. április 25. napján kelt, a cselekmény elkövetési ideje: 2016. november 06.;

- az Egri Járásbíróság 15.B.12/2018/4. számú ítéletével elbírált cselekmény elkövetési ideje: 2017. május 12. napja.

[18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás vonatkozásában a másodfokon eljáró törvényszék tévesen állapította meg, hogy az megalapozatlan, és tévesen állapította meg eltérő tényállást. Ennek következtében a másodfokú bíróság határozata megalapozatlan, ezért a harmadfokú bíróság a megalapozatlanságot az iratok alapján a Be. 619. § (1) és (3) bekezdései szerint kiküszöböli azzal, hogy mellőzi a törvényszék „pontosítását” - valójában az eltérő tényállás megállapítását –, azaz „*a tulajdonos, a rendelkezésre jogosult, tudta és beleegyezése nélkül*” szövegrész kirekesztését, és azt a tényállás részének tekinti.

[19] Az elsőfokú bíróság alaposan, részletekbe menően vizsgálta és értékelte az Kft. telephelyén aktuálisan leparkolt gépjárművek (amelybe beletartozik az eljárás tárgyát képező típusú gépkocsi is) használatával kapcsolatos gyakorlatra vonatkozóan vallomást tett tanúk által elmondottakat, beleértve a vádlott megváltoztatott terhelti vallomásainak értékelését is. E körben a vádlott testvére és az ő férje vallomásán túl tanú nyilatkozott, amely vallomások alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy megengedett volt, hogy az autókkal arrébb álljanak, ha szükséges, azonban szó sem volt olyanról, hogy a járműveket a telephelyről elvigyék.

A tanúvallomások értékelése során és tanúk, akik nem mellesleg a vádlott közeli hozzátartozói, arra vonatkozólag nyilatkoztak, hogy a vádlott által történő használata jogszerű volt. A fenti két tanú vallomását az elsőfokú bíróság – mérlegelési jogkörében – nem fogadta el (elsőfokú ítélet [30], [31]), csakúgy, mint az ezzel kapcsolatos megállapodás létezését sem [39], [40]). Ugyanakkor elfogulatlan tanú által elmondottakat is értékelte, azt összevetette a vádlott és a másik két tanú által elmondottakkal.

[20] Az elsőfokú ítélet mérlegelés útján megállapított tényállásának egy fontos megállapítását, azaz a tényállás szerves részelemét emelte ki a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat a logika szabályai szerint okszerűen értékelte, számba vette a terhelt védekezését, a releváns tanúvallomásokat és a fontos okirati bizonyítékokat is. Ezek igen alapos és részletes értékelésével a büntetőjogi főkérdés tekintetében jelentőséggel bírói tényeket rögzítette, indokolási kötelezettségének eleget tett, részletesen megindokolta, hogy a vádlott – módosított vallomásában – a gépkocsi elvitelének jogszerűtlenségét tagadó nyilatkozatával szemben a tényállást miért az egyenként és összességében is értékelt személyi és tárgyi bizonyítékokra alapította. Az indokolás logikai hibában sem szenved, azt az ítéltábla elfogadta.

[21] A tényállást támadó védelmi fellebbezés kapcsán az ítéltábla kiemeli, hogy a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, mely szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, és szabad értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elv érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság úgynevezett „ténybírói” jellegét. Ezen elv a felülbírált ügyben maradéktalanul érvényesült. A védelmi jogorvoslat részben a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadta a megalapozottá tett tényállást, mely eredményre nem vezethetett.

[22] A védelem indokolása szerint a részbeni megalapozatlanság egyik, a Be. 592. (2) bekezdésének d) pontjában nevesített esetköre állt fenn (észrevételek 1.3.1. pont), így a tényálláshoz kötöttség főszabálya nem érvényesül. Ezzel az ítéltábla nem értett egyet, minthogy nem osztotta a másodfokú bíróság álláspontját sem, az alábbiakban kifejtettek szerint.

[23] A Be. 7. § (4) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. A bíróság a bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint bírálja el. A Be. vegyes jellegű, nem teljesen szabad bizonyítási rendszerében a bírói bizonyíték-értékelés nem korlátlan, mert figyelemmel kell lenni a bizonyítás törvényességére, a logika rendjére és a döntés indokait jól érthetően, világosan meg kell fogalmazni az ítéletben. Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelése és az ítélet indokolása is megfelelt a törvény és az ítélkezési gyakorlat által megkívántaknak. A vádlott tagadását el nem fogadva részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy a tényállást mely kétséget kizáróan bizonyított – bizonyítékokkal alátámasztott – tények alapján állapította meg.

[24] A Be. 593. § (2) bekezdése az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket a másodfokú bíróság akkor állapíthat meg, ha az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat értékeli eltérően. Jelen esetben azonban – a védői állásponttal szemben – nem ez a helyzet. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási eszközökből származó bizonyítékok értékelése során jutott arra a ténymegállapításra, hogy semmiféle megállapodás nem létezett a kérdéses gépkocsi engedély nélküli, telephelyen kívüli használatára vonatkozóan, minthogy (rész)tulajdonosi jogviszony sem volt objektíve megállapítható a vádlott és az Kft. tekintetében. Ezt rögzítette mérlegelési tevékenysége során az elsőfokú bíróság mint kétséget kizáró módon megállapítható tény azzal a kitételével, hogy „*a tulajdonos, rendelkezésre jogosult, tudta és beleegyezése nélkül*” (elsőfokú ítélet [7] bekezdés 4. sor), vagyis nem egy meglévő tény értékelte eltérő módon, hanem pont fordítva, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése révén tett ténymegállapítást. Ezzel összefüggésben tehát az elsőfokú ítélet indokolásában – kimerítően – értékelt bizonyítékok törvényszék által történt felülmérlegelése eredményezte azt, hogy a másodfokú bíróság az elsőbírósági ítélet tényállását egy alapvető tényállási kelléktől megszabadította, és ez eredményezhette a vádlott felmentését a vagyon elleni bűncselekmény alól.

[25] A törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okfejtése nem volt helytálló, amikor a vádlott bűnösséget beismerő vallomását fogadta el, mivel ezt arra hivatkozással tette, hogy a vádlott vallomásai nem következetesek, illetve ... és vallomásai is önmaguknak, illetve a vádlott védekezésének is ellentmondók (másodfokú ítélet [14]). A másodfokú bíróság szerint „a vádlottat a nyomozás során kihallgatták, és a bíróság előtt is tett vallomást, az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően azonban ezek a vallomások egymással ellentétben állnak nem tekinthetők” (elsőfokú ítélet [15]).

[26] Az ítéltábla a helyesbített tényállás alapján a másodfokú bíróságétól eltérő következtetést vont le a vizsgált cselekmény minősítése, a vádlott bűnössége vonatkozásában, és nem tartotta elfogadhatónak az ezzel kapcsolatban kifejtett másodfokú érvelést sem.

[27] vádlott egyértelműen tisztában volt a jármű önkényes elvétele tényállási elemeivel, hiszen maga is világosan elmondta, hogy amennyiben rendelkezne vezetői

engedéllyel és nem lett volna ittas állapotban, az Kft. tulajdonosai (testvére és sógora) a járművet minden feltétel nélkül odaadták volna neki, azonban ezek egyike sem teljesült. Ennek figyelembevételével a vádlott e tekintetben tévedésben sem lehetett.

Ebből pedig nyilvánvalóan következik az, hogy a gépjármű elvitele a telephelyről, vagyis a használata jogtalan volt. Arra is kifogástalanul utalt az elsőfokú bíróság, hogy a jármű önkényes elvétele tekintetében tett többszöri beismerő vallomását a tárgyalási szakban megváltoztatta, és nem tudott elfogadható magyarázatot adni arra vonatkozólag, hogy a nyomozás során miért nem tett említést arról, hogy – ha még csak szóbeli megállapodás alapján is, de – tulajdonosi részesedése és kvázi meghatalmazása van a gépjármű használatára. Ennek nyilvánvaló oka a védelem irányának megváltozása volt.

Meggyőző indokát adta az elsőfokú bíróság, hogy miért nem fogadta el elsőbírói mérlegelés eredményeként ... és tanúk vallomásait sem, amely okfejtést az ítéltábla is maradéktalanul osztott. Megjegyzi az ítéltábla, hogy velük kapcsolatban egyértelműen tetten érhető volt az elfogultság és törekvésük a vádlott büntetőjogi felelősségének annulálására, amely miatt önmagában is elfogadhatatlannak lett volna értékelhető mindkét vallomás.

[28] A tények megállapítása elsődlegesen az elsőfokú bíróság feladata. A Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A Be. 592. §-a írja le a megalapozatlansági okokat. Az (1) bekezdés szerint az elsőfokú bíróság ítélete akkor teljes egészében megalapozatlan, ha nem állapít meg tényállást, vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen. Jelen ügyben ez nem merült fel, és a Be. 592. § (2) bekezdése szerinti részleges megalapozatlanságról sem beszélhetünk, mivel a tényállás teljeskörű, az a bizonyítást érintő iratok tartalmával összhangban áll, és részbeni felderítetlenség, továbbá helytelen következtetés sem volt tetten érhető. Épp ellenkezőleg. A másodfokú bíróság korrekciójával (másodfokú ítélet [11] utolsó bekezdés) vált részben megalapozatlanná az elsőfokú ítélet, amely a törvényszék téves jogkövetkeztetéséhez vezetett.

[29] Mivel az irányadó tényállást az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességükben történő helyes értékelésével, hiányosságok nélkül állapította meg, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz kötöttség a másodfokú bíróságot köti, a törvényszéknek a tényállás felülmérlegelésére, a bizonyítékok eltérő értékelésére törvényes lehetősége nem volt.

[30] E tényállásból az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére vont következtetése a jármű önkényes elvételének büntette [Btk. 380. § (1) bekezdés] vonatkozásában is okszerű volt, és helyes a cselekmény minősítése is.

Ennek megfelelően téves a másodfokú bíróság ezzel ellentétes következtetése és a terhelt felmentése a jármű önkényes elvétele büntetnének vádja alól.

[31] A Btk. 380. § (1) bekezdése alapján, aki idegen gépi meghajtású járművet mástól azért vesz el, hogy jogtalanul használja [...], büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[32] A jármű önkényes elvételének alapvető eleme a jogtalan használat, ami pedig a tulajdonos tudta és beleegyezésének hiányát feltételezi, hiszen emiatt válhat a használat jogtalanná, ez utóbbi kitétel nélkül a jármű elvitele nem tényállásszerű.

[33] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Be. 564. § (1) bekezdésének alkalmazásával – megváltoztatva a másodfokú bíróság ítéletét – a vádlott bűnösségét kimondta a Btk. 380. § (1) bekezdése szerint jármű önkényes elvételének büntetében is és a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdései alapján halmazati büntetést szabott ki.

[34] A harmadfokú bíróság a büntetés kiszabásával kapcsolatban irányadó bűnösségi körülményeket illetően a járásbíróság által feltártakra utal azzal, hogy csak elhanyagolható nyomatékkaal értékelhető enyhítő körülményként az ittas járművezetés körében tett vádlotti beismerő vallomás, hiszen tettenérés volt, az alkoholszondás mérési eredmények pedig önmagukért beszéltek, a cselekmény tagadásának értelme nem lett volna. Enyhítő körülménynek számít ugyanakkor az ittasság enyhe foka, az, hogy a cselekményt éjjel, viszonylag enyhe forgalomban követte el.

[35] A súlyosító körülmények körében figyelembe veendő további körülmény azonban, hogy járművezetéstől eltiltás hatálya alatt is állt a vádlott. Egyebekben az elsőfokú bíróság által kimerítően felsorolt büntetés-kiszabási körülményekkel az ítéltábla teljes mértékben egyetértett.

[36] A büntetés-kiszabás Btk. 80. §-ában megfogalmazott elvei alapján, a büntetésnek a Btk. 79. §-ban írt célja elzárás és/vagy pénzbüntetés alkalmazásával nem érhető el, ezeknél enyhébb büntetés pedig fel sem merülhetett, így – különös tekintettel a vádlott büntetőjogi előéletére – az elkövetett cselekmények súlyával kizárólag szabadságvesztés büntetés kiszabása áll arányban.

[37] A fentiekre tekintettel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által alkalmazott szankciót a rendelkező részben foglalt bűnösség kimondása mellett megváltoztatta, és a vádlottal szemben a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdései alapján halmazati büntetésül, a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, 34. §-a és 36. §-ai szerint – a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön fokozatú –szabadságvesztés büntetésre, valamint a Btk. 55. § (2) bekezdése alapján közúti járművezetéstől eltiltásra is ítélte, ugyanakkor mivel méltatlan rá, a közügyek gyakorlásától eltiltotta a Btk. 61-62. §-ai szerint.

[38] A vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetősége a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjából fakad, míg a Mezőkövesdi Járásbíróság ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása a Btk. 87. § b) pontján alapul.

[39] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja szerint a határozat bevezető része tartalmazza, ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e. A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a folytatólagoosságra utalás feltüntetése a törvény szövegéből nem vezethető le.

Debrecen, 2022. június 08.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 2.Bf.97/2021/11. számú ítélete a harmadfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. június 08.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke